PM 14.9.2017/LVM/Hörkkö

Asia U- 39, Ajo- ja lepoaikasäännöstö kuljettajan paluusta kotipaikalle/auton asemapaikalle

Työmarkkinajärjestöt ovat valiokunnassa kiinnittäneet huomiota komission ehdottamaan 12 artiklaan, jossa ehdotetaan kuljettajalle oikeus poikkeuksellisissa tilanteissa myöhentää lepoajan alkamista, josta on säädetty 8 artiklan 2- kohdassa (vrk-lepo) ja 6-kohdassa (viikkolepo). Komission ehdotuksessa kuitenkin kielletään samaan aikaan ylittämästä päivittäistä ajoaikaa ja tämä rajoittaa säännöksen merkitystä. Asetuksen 6 artiklan mukaan päivittäinen enimmäisajoaika on 9 tuntia, jonka saa enintään 2 kertaa viikossa pidentää 10 tuntiin.

Artiklan 1-kohdassa säilyy poikkeus ajoaikasäännöksistä poikkeamiseen, kun se on tarpeen ajoneuvon, kuorman tai henkilöiden turvallisuuden varmistamiseksi.

Uuden ehdotetun 2-kohdan soveltamista rajoittaa myös asetuksen 9 artiklan 2-kohta, jossa sanotaan, ettei kotiin tai auton asemapaikalle kuljettu matka ole vapaa-aikaa tai taukoa kuin junassa tai lautalla edellyttäen, että siellä on makuusija. Tähän artiklaan komissio ei ole ehdottanut muutoksia. Se sääteleekin vähän erilaista tilannetta.

Lisäksi vakuutuksen ehdoissa voi olla määräyksiä, jotka koskevat tavaran silmälläpitoa ja siten käytännössä estävät poistumisen ajoneuvon läheisyydestä.

Komission ehdotus on helpotus nykyiseen tilanteeseen, jos kuljettaja on pitänyt pitkiä taukoja ajopäivän kuluessa tai hänellä on ollut muuta työtä kuin ajamista eikä vuorokautinen enimmäisajoaika ole ylittymässä. Oikeus ylittää päivittäinen ajoaika, viikon enimmäisajoaikaan puuttumatta, lisäisi käytännössä varmaan merkittävästi säännöksen soveltamista, mutta ehkä silloinkin olisi syytä olla jokin enimmäismäärä ajoajalle, jotta ajoaikaa ei ylitetä monella tunnilla.